

Николай Пеняшки

Лято

Стопи се неочаквано
зимата дълбока.
Земята облече бавно
снагата си широка.

Полята се покриха
със зелените престилки.
Горите се сдобиха
с много цветове и билки.

Птици лекокрили полетяха
в синьото небе просторно.
Песните си волни те запяха
за всичко мило родно.

Слънцето с топлина
облива родната земя.
Изгони със светлина
звездите и нощната тъма.

КРАЙ

© 2008 Николай Пеняшки

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8805>]